

[Justitsministeren.]
 forslag, som gaar ud paa at forøge Straf-
 maksimum i de forskellige Paragraffer, og
 derimod har jeg intet at indvende, det er jo
 Forbrydelser, der meget sjældent forekom-
 mer. Ændringsforslagene Nr. 85 og 89 til
 disse Kapitler kan jeg derimod ikke til-
 træde, da jeg maa anse det for udelukket,
 at Danmark nogen Sinde skulde indgaa
 Krigsalliance med nogen Stat, og heller ikke
 Ændringsforslagene Nr. 90 og 92 kan jeg give
 min Tilslutning, da de forudsætter et Krigs-
 beredskab, som allerede nu ikke eksisterer
 her i Danmark.

Man skal ikke udvide det strafbares
 Ramme ud over det rimelige, og man skal
 ikke have overflødige Straffebestemmelser.
 Jeg er for Ændringsforslag Nr. 100, da det
 ellers vilde være strafbart at give en Kon-
 duktor en lille Dusør for at opsøge en ledig
 Plads til en i et overfyldt Jernbanetog,
 men jeg er imod Ændringsforslag Nr. 102,
 der foreskriver Straf for Handlinger, som
 ikke vil blive begaaet. Der er ingen her i
 Landet, der paa usømmelig Maade vil for-
 styrre en Ligfærd, og der er ingen her i Lan-
 det, der begaar blasfemiske Handlinger;
 den offentlige Menings enstemmige Fordøm-
 melse af saadanne Handlinger vil afholde
 enhver derfra.

Udvalget har under Nr. 109 stillet et
 Ændringsforslag, ved hvilket det efter min
 Mening er lykkedes at finde en god Affat-
 telse af Betleribestemmelsen. Saadan som
 denne her foreslaas affattet, vil den ramme
 de grove Tilfælde, men ikke den, der lej-
 lighedsvis har betlet en enkelt Gang af
 Nød. Jeg anbefaler dette Ændringsforslag.
 — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr.
 111 om Privatdetektivvirksomhed kan jeg
 henholde mig til, hvad den meget ærede
 Ordfører herom har sagt.

Ændringsforslag Nr. 121 gaar ud paa
 at gøre Ægteskabsbrud strafbart; jeg mener
 dog, at Erfaringerne, jeg behøver ikke at
 sige her i Landet, men i hele Verden, til
 fulde har vist, at Straf for Hor ikke værner
 Ægteskabets Renhed. Jeg tror nok, det
 er en undtagelsesfri Regel, at der ikke
 findes noget Land, hvor man har naaet
 dette ved Straffebestemmelser; Antallet
 af begaaede Ægteskabsbrud er ganske sik-
 kert overalt i Verden større end Straffenes
 Antal, betydeligt større, og Straffebestem-
 melserne anvendes meget mere til Forsøg
 paa Pengeafpresning end til at bevare
 Ægteskabets Renhed. Saaledes er det gaaet
 hidtil, og det vil Straffebestemmelsen sik-
 kert blive endnu bedre egnet til, naar ogsaa
 den ugifte Part skal kunne straffes; saa er

der ogsaa noget at gøre med ham. Ifølge
 Ændringsforslaget skal Straffen ikke kunne
 anvendes, naar Ægteskabet fortsættes,
 men altsaa kun naar Ægteskabet skal op-
 hæves, og saa bliver der let Tale om en blot
 og bar Hævnaakt. Jeg maa derfor modsætte
 mig dette Ændringsforslag.

Under Nr. 128 og 129 stilles der af et
 Mindretal, Venstre og det ærede Medlem
 Hr. Pürschel, to Ændringsforslag til § 229,
 der handler om kønslig Usædelighed for
 Betaling mellem Personer af samme Køn.
 Det ene af Ændringsforslagene gaar ud paa,
 at ogsaa den betalende Person skal straffes,
 og det andet Ændringsforslag gaar endnu
 videre ved ogsaa at straffe Homoseksualisme,
 som sker uden Betaling. Disse Ændrings-
 forslag anser jeg for meget uheldige. For
 det første tror jeg, man vil have vanske-
 ligere ved at komme den mandlige Pro-
 stitution til Livs, naar begge Personer
 straffes, men dertil kommer, at det jo kun
 er den erhvervsmæssige Homoseksualitet,
 som det gælder om at komme til Livs;
 naar Betaling ikke ydes, og naar der ikke
 finder Misbrug Sted af unge Personer, maa
 Forholdet formentlig siges ikke at vedkom-
 me de retshaandhævende Myndigheder. End-
 videre vil det som oftest være saaledes, at
 den, der yder Betaling, ikke er normal paa
 det seksuelle Omraade, medens den, der
 modtager Betalingen, er seksuelt normal.
 Endelig maa man regne med, at de mand-
 lige prostituerede i stort Omfang anvender
 deres Viden om de betalende Personers
 Tilbøjeligheder til Pengeafpresning, og der
 er saa sandt ingen Grund til ved Siden heraf
 ogsaa at udsætte disse syge Mennesker for
 Straf.

Under Nr. 135 har et Mindretal, nu
 afdøde Fru Mathilde Hauschultz og det
 ærede Medlem Hr. Pürschel, foreslaaet
 Straffen for Barnemord skærpet, saaledes:
 at den kan gaa op til 8 Aar i de Tilfælde,
 hvor der ikke er handlet i Nød, af Frygt
 for Vanære eller lignende. Jeg tror ikke,
 der nogen Sinde vil blive Trang til saa høj
 en Straf eller i det hele til en højere Straf
 end 4 Aar for Barnemord, og jeg kan ikke
 anbefale Ændringen. Det er jo især den
 høje Straf, der paa dette Punkt har af-
 stedkommet en Samvittighedsreaktion hos
 Nævningerne. Man kan sige, at det er
 en Straffebestemmelse, som vi ikke bør
 indføre, fordi den paa Forhaand er fordømt
 af Nævningeinstitutionen, altsaa af de Folk,
 som af den danske Nation er udtaget til at
 kende Ret.

Under Nr. 138 foreslaar et Mindretal,
 bestaaende af Venstre og Konservative,